

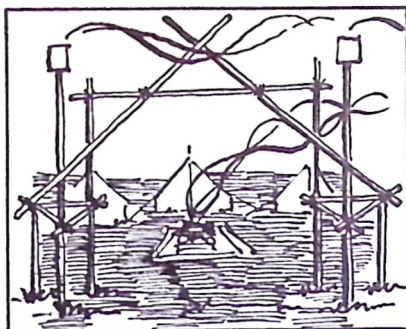
spejdernes magasin

NR. 8 . DECEMBER 1969 . 53. ÅRGANG

vores bedste sommerlejr

AF PL LENNART MADSEN
IROKESERSTAMMEN
HADERSLEV

På sommertogt i Pamhuler!

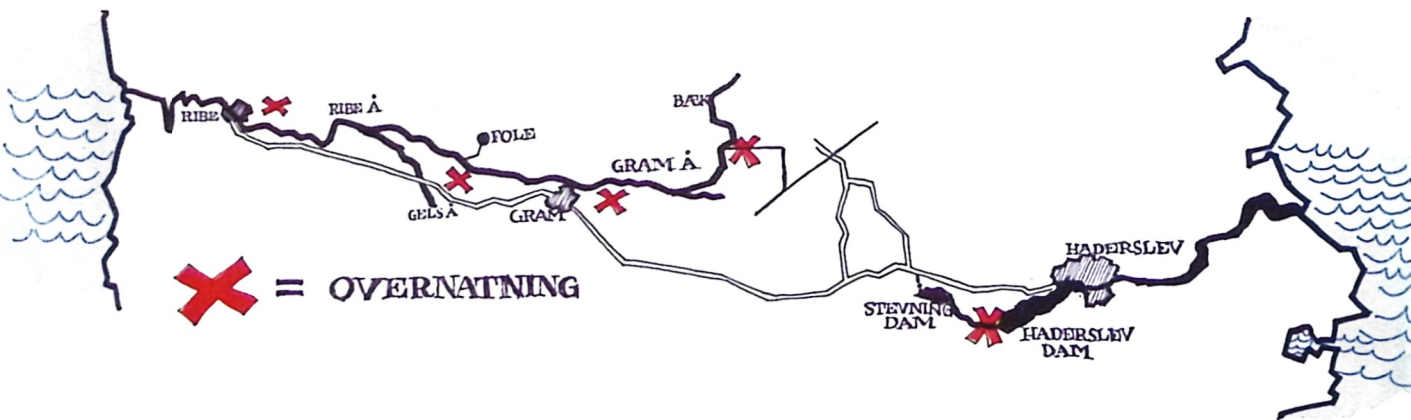
Fra den 22. til den 29. juni i sommeren 1968 var vi i Irokeserstammen, Haderslev, på alle tiders sommerlejr. Vi sejlede tværs over Sønderjylland fra Haderslev til Ribe i nogle både, som vi selv havde bygget. Bådtypen var P(r)amhuler fra Kulsø.

Hele foråret blev der arbejdet på bådene på pladsen ved tropshytten. Den 21. juli holdt vi generalprøve med bankende hjerter og koldsved på panden, da bådene blev sænket ned på Haderslev Dam, en efter en, men heldigvis flød alle både, som de skulle.

Under høje protesthyl steg vi næste morgen ud af poserne kl. 5³⁰, og ved 7-tiden fortsatte vi vor sejlads ad en kanal til Stevning Dam. På denne tur passerede vi med megen besvær en del broer og lavvandede områder. Kl. ca. 14⁰⁰ sejlede vi så ud i selve STEVNING DAM efter at have båret vor bagage over en vej og ned af en stejl skrænt. For enden af dammen gik vi i land, og bådene med bagage blev fragtet af en traktor over til en bæk på den anden side af vandskellet, mens vi stakkels spejdere møjsom-

ud i GRAM Å, idet vi her måtte krydse frem og tilbage på grund af strømmen. På grund af vores manglende manøvreedygtighed måtte vi således mange gange ud at soppe for at skubbe bådene fri af grunden. Ved 17-tiden fandt TL Poul en egnet lejrplads. I de fleste af de både, der efterhånden kom sejlen- de hen til fortøjningspladsen, sad folk i vand til halsen på grund af diverse revner og huller i bådene. Skaderne blev udbedret, og vi gik til køjs i bivuak'erne.

Tirsdag silede regnen ned, så vi

Næste dag samledes så næsten en fuldtallig trop ved Haderslev Dam kl. 17⁰⁰, og straks efter gik starten. I en mærkelig zig-zag formation sejlede vi så ud på de vilde vover. Første rute på turen var Haderslev Dam, der er ca. 5 km lang. Desværre for os havde der netop samme dag rejst sig en orkanagtig storm, der brølede lige ind i vore ansigter. Vi måtte derfor padle os igennem »mandshøje« bølger, og for at gøre det hele endnu værre silede regnen ned. Kl. 20³⁰ nåede vi vort mål, **DAMENDE**.

meligt måtte traske på vores stakkels søvante »fusser«. Da vi ankom til bestemmelsesstedet, satte det i med et gigantisk regnskyl, så vi bogstaveligt talt druknede i vores hurtigt opstillede bivuak'er. Heldigvis kom en venlig landmand kørende og tilbød os at sove i hans lade.

Næste morgen sejlede vi videre ved 9-tiden, ned ad den lille BÆK. Den var kun lige bred nok til, at bådene kunne sejle der. Flere steder var der så smalt, at vi måtte stå ud af bådene og trække dem. Meget bedre blev det ikke, da vi sejlede

blev i bivuak'erne hele dagen og slappede af.

Næste dag regnede det heldigvis ikke, så vi sejlede kl. 8⁰⁰ og satte straks kursen mod Gram. Undervejs havde vi et søslag så stort, at Tordenskjold ville vende sig i sin grav af misundelse. Under slaget vankede der adskillige knubs og våde trøjer og bukser. Vi ankom dog til Gram uden synderlig sløme men. I Gram blev vi 3 timer. Derefter satte vi igen til søs, for kort efter at måtte bære bådene over et vandfald.

fortsættes side 156

SPÆTTE skriver om:

patruljen

Juleforberedelser
Foto: Schiller

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør:

Knud Vagn Larsen
Volden 24, 4200 Slagelse
Tlf. (03) 52 63 64

Medarbejdere:

Karen Hjorth, Jørn Heikel Vinther,
Jørgen Herholdt, Torben Skov og
Ole Jørgensen

Ekspedition af korpsets blade:

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

INDHOLD	side
Vores bedste sommerlejr	146
Spætte skriver om: Patruljen	147
Jung- og skovmænd	148
Internationalt	150
Redaktøren har ordet	151
Korpskontoret meddeler	151
Månedens bedste patruljetur	151
Søspejdere	152
Aktuelle meninger	153
Spejderavisør	154
... hvad pressen skrev	155
Hvad betyder det?	157
Søren spejder ...	157
Spejdertidende	158
Junglenyt	160
Naturen i december - bliv fugle-fodrings-fan	162
Festfyrværkeri	163
Bræklatring i Norge	164

Trykt i Clemenstrykkeriet, Århus

Er din PATRULJE på toppen..?

Hvad gør du selv. Det kræver visse spejderfærdigheder at tage 1. og 2. kl.-prøven, og dem har du lært tilstrækkelig til, at du bestod prøven. Men betragter du dette som en overstået eksamen, hvor det bare gælder om at lære så meget, at man klarer den? Hvis det står sådan til, bliver du ingen særlig dygtig spejder. Det gælder tværtimod om på patruljemøderne at træne videre, så du mestrer disse færdigheder og bliver velbefaren i morse, i kortlæsning, i knob, i førstehjælp, og således at dine sanser - ikke mindst din iagttagelsessevne - skærpes, så du ikke færdes halvsovende i naturen, som uhyre mange mennesker gør, og som derfor ikke ser, hvad der sker omkring dem.

Derfor gælder det om at være med i det arbejde, som PL og PA har lagt til rette, selv om der er ting, I før har beskæftiget jer med, og ikke mindst gælder det om at være med alle sammen, nu da spejderåret rigtigt er begyndt. PL og PA må ikke stå alene. De må have hjælp fra alle I andre i patruljen, ellers går det ikke; men det forudsætter jo, at I alle er i stand til at hjælpe, og det vil igen sige, at I kan noget. Det er derfor rigtigt, at det er patruljesammenholdet, der spiller den store rolle; men det kræver, at også DU er aktiv, og skulle der være en enkelt, der ikke forstår det, så hjælp ham over vanskelighederne.

Og hvorledes ser din patrulje ud?

Kan man se på den, at det er en rask patrulje, der du'r til noget. Ligner den mere en kludebunke, når den træder an, eller kan man se, at det er en spejderpatrulje. Det afhænger af uniformen. Hæn-

ger hatteskyggen som en bulehat, er tørklædet bundet med et råbåndsknob, og hvorledes er det med spejderbæltet, strømperne og opslagene, for slet ikke at glemme mærker og duelighedstegn? Er DIN patrulje som den skal være, eller er du en af dem, der er skyld i, at den ikke er det?

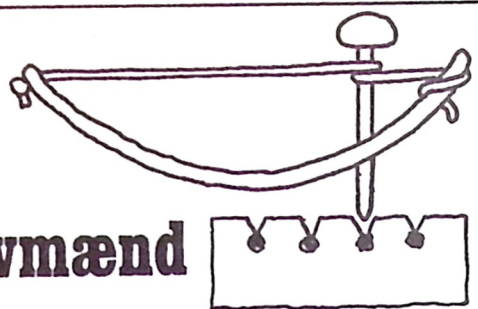
Materiellet er en del af patruljen

Det kan være, du synes, det er PL, der har ansvaret. Det har han også, men du, såvel som de andre, har et medansvar. Derfor må I alle være med, når materiellet skal ordnes, så det altid er klar til brug, når I skal ud og nyde det friluftsliv, som vi spejdere holder så meget af. Jeg har selv været PL og ved, hvilket livligt patruljeliv, der kan leves på ture og øvelser, når patruljen er svejset godt sammen, og man kan jo i nødstilfælde fyre dem, der ikke egner sig for at indordne sig i patruljen, og som ikke vil tage deres tårn til daglig.

Et godt patruljesammenhold kan I alle få, hvis I selv stræber derefter.

jung- & skovmænd

REDIGERET AF
JØRN HEIKEL VINThER

TEKST OG FOTOS:
ØYSTEIN SÆRHEIM,
NORSK SPEIDERGUTT-
FORBUND

Spejder-

liv

på

fjellet

om

vinteren

Har du følt den store, hvite stillhet?
Våget det ukjendte, trådt de
utrådte stier,
Merket kartets hvite flekker?
Har du savnet, sultet, seiret,
Vokset større i det heles storhet,
Gjort ting for blott for dådens
spenning,

og latt andre snakke om det,
Har du sett Gud i hans storhet,
hørt den tekst naturen preker,
Sett de enkle ting, de sanne ting,
tause menn som gjør ting.
Da lytt til viddene, de kaller på deg.

Disse linjer rant meg i hu da jeg
skulle prøve å gi mine danske ven-
ner et lite bilde av norsk vinter-
speiding.

Du har sikkert lest den spennen-
de beretning om Roald Amundsens
ferd på ski til Sydpolen for 58 år
siden da han med sine menn over-
nattet i telt i den strenge polarkul-
den. Det lå en iherdig, målbevisst
trening bag denne bragden som
ble så vellykket gjennomført.

I Norge har vi snø og vinter om-
trent halve året, og det er klart at
vi speidere må ikke begrense vårt
friluftsliv bare til sommerhalvåret.
Vinter-Norge gir oss varierte mu-
ligheter, og mange fine opplevel-
ser ligger og venter på den våge-
lystne speider.

Skisporten er nordmennenes na-
sjonalidrett – det sies jo at »vi er
født med ski på bena« – og det
finnes vel ingen vidunderligere fø-
lelse enn å dra av gårde med ski
på bena i vårt vakre, hvitkledd
land.

En viktig betingelse for å bli en
god skiløper er å lære balanse. Se
på skiløperen når han setter utfor:
en liten knekk med knærne her, en
liten hiv med hofte der, den ene
skien en tanke frem, et lite hopp

nå og da, mens han leker seg ned
gjennom løypa så lett som en ha-
re. Riktig avslapning er tingen, og
dette kan du lære ved trening. –
En skiløper må også lære seg å
falle riktig – med anstand – uten
å slå seg. – Den beste trening du
kan få, er å begynne å gå på
ski uten staver. Da lærer du deg
kroppsbeherskelsen.

Anskaffelse av ski er et viktig
kapittel. Du trenger vanligvis ski
for turgåning, d.v.s. terrengski la-
get af hickory. De er limt sam-
men av flere lag og det gir god
svikt i skiene. De skal være så
lange at du med oppstrakt arm
når til tuppen med krumme fingre.
Kandaharbindinger får skiene til å
sitte godt på bena ved vanlig tur-
gåing. Skiene tjærebres eller sæt-
tes inn med linolje.

Stavene skal nå opp til armhulen
når du står på gulvet. Vær omhyg-
gelig ved valg av ski og staver.
Stell dem pent, da har du de
lenge.

Når du skal ut på ski skal du kle deg med fornuft og omtanke. Husk at under skiløpning blir du fort svett. Videre kan vintersnoen være bitterlig gjennomtrengende og kald. Påklædningen bør innefra være: en luftig helsetrøye, undertrøye, skjorte, tynn genser og anorakk. Solide ullstrømper (uten stopp), sokker og velsmurte støvler, gamasjer av tykt vindstoff godt oppover leggen. God underbukse og knickers av vindtett stoff, vindvotter (foret innvendig) og en god strikkelue på hodet eller vindtett lue med skygge og ørelapper.

Utrustningen er selvsagt avhengig av hvor langt du skal gå. Ha alltid med deg: kart og kompass, reservetøy og mat nok, ekstra skibinding og skitupp av aluminium.

Når du skal avgårde på langtur skal du se godt etter at utstyret er i full orden og vil kunne tåle en støyt.

Dra ikke avgårde hvis du ikke er i god fysisk form så du kan tåle strabasene. Det kan hende så meget på en skitur.

En viktig regel er at du alltid skal si hvor du går. Dere må aldri skille lag og noen gå alene. Gå heller aldri fra skiene og pass på at du ikke mister dem. Sett dem ikke slik at de kan blåse bort eller gli utfor.

Beskytt øynene og ansiktet. Snøbriller må du alltid ha på når du går i fjellet. Det skarpe lyset tar så meget på synet at du kan bli snøblind. – Smør ansiktet inn med vaselin. Vind og vær tar veldig på uten at du merker det til å begynne med, men snart vil du bli helt »oppbrent«.

Vær alltid sikker på hvor du er og hvor du skal videre. Avpass turen etter krefter og værforholdene. Snu før det er forsent. De fleste ulykker i fjellet om vinteren skyldes at man overvurderer sine krefter. Været på fjellet kan fort og uventet på kort tid forandre seg fra stille, strålende sol til full storm da alt står i kok og du ikke kan se noe foran deg.

Vær ikke uvøren. Pass deg for skavler og fonner. Snøskred har vært årsak til mange ulykker.

Når du har fått noe trening og erfaring som skiløper kan du prø-

ve deg på overnatting utendørs i snøen.

Et godt underlag du bør skaffe deg er et tørket reinskinn. Et ugarvet skinn i Norge koster ca. 20–30 kroner. Når du legger det med hårene opp, har du et virkelig godt, varmt underlag.

Soveposen bør være en god dunpose. En tynn pose av flanell inni gjør den ekstra varm. – En stor speciallaget papirpose (du kan lage den selv) utenpå soveposen luner svært godt og tåler mange kuldegrader.

Det er flere overnattingsmåter og vi skal se på de vanligste:

Gapahuken bygger vi når vi skal overnatte i skogsterreng. Det er et skråttstående tak, ca. 2½ m langt fra bakken og oppover til ca. 1½ m høyde. Klær godt med granbar over og på sidene og på bakken. Foran åpningen lager du en stor reflektorild, og du får det lunt inne i huken.

Teltet kan du bruke når du skal overnatte enten i skogsterreng eller på åpen fjelvidde og er fort å sette opp. Det går godt an å sove i et telt i opptil 15 graders kulde. Tramp snøen hardt der du skal sette opp teltet, som kan være et almindeligt telt du bruker i leir om sommeren. Bruk ski og staver som stenger utvendig og plukker. Er der bunn i teltet, kan du legge reinskinnet rett på som underlag – ellers bruker du presening eller plast ned mot snøen. – Primus eller spritapparat gir god oppvarming i teltet.

Et fint overnattingssted i fjellet på vinterstid, er iglooen. Dette er en eskimoisk snøhytte bygget av snøblokker. Riktigt bygget blir iglooen et solidt »hjem« for natten. Det tar tid å bygge den, og det må arbeides nøyaktig. Bygg den på et sted hvor du finner godt sammenpakket snø. Tramp »gulvet«

(fortsattes side 156)

inter- nationalt

ved LEIF PALTORP

Sverige inviterer

Fra SMU (Svenska Missionsförbundets Ungdom), der er et stort og anerkendt spejderkorps under Svenska Scoutrådet, har vi modtaget en invitation til at sende en patrulje danske spejdere til deres storlejr i 1970.

Man regner med 5000 deltagere fra en række lande. Lejren bliver i dagene 30. juli-8. august 1970 i et meget naturskønt område i Malingsbo i det sydlige Dalarne, ca. 200 km nordvest for Stockholm.

Lejraftgift bliver sv. kr. 140,00, men heri er noget transport incl. Minimumsalder: 12 år.

Der vil blive arrangeret 1 uges privat indkvartering FØR lejren.

Er du - eller din patrulje - interesseret, så skriv til undertegnede, Fællesrådet for Danmarks Drengespejdere, Postbox 44, 1002 København K.

(BOYS' LIFE, U.S.A.)

Den 13. Verdensjamboree JAPAN 1971

Der arbejdes ihærdigt med planerne for denne store begivenhed. Der er mange ting at tage hensyn til. Vi skal finde frem til de bedste flyvemuligheder, den bedste rundtur i Japan i forbindelse med Jamboreen, osv., men allerede nu kan det siges, at alle spejdere, der gerne vil med, godt kan begynde at spare sammen til denne fantastiske tur, der virkelig bliver den helt store oplevelse.

Prisen - ja, det kommer til at koste mange penge, men alligevel synes vi ikke, det bliver dyrt. Mon ikke omkring 5.000,- kr. pr. deltager for ca. 26 dages eventyrrejse til Orientens skønne og ejendommelige Japan - solopgangens land.

Selve Verdensjamboreen finder sted i dagene mandag den 2. august, hvor der er stort åbningslejrball om aftenen, og til den 10. august, hvor der ligeledes er et vældigt afslutningslejrball. Man kan komme fra den 31. juli og først afrejse den 12. august, men der skal mange af os være i skole, så vi må nok af sted en dag før.

Jamboreepladsen hedder ASAGIRI HEIGHTS i Shizuoka distrikt på vestsiden af den vældige vulkan Fuji, der rejser sig 3776 meter over havets overflade. Lejrpladsen er dækket med dejligt grønt græs - i hvert fald, når vi kommer - måler 550 acres og falder jævnt ned fra 850 meters til 750 meters højde.

Man regner med, at 20.000 spejdere og ledere fra hele verden vil deltage i denne verdenbegivenhed. Det er nok klogt her at gentage de betingelser, der er stillet for spejderes deltagelse: Man skal være over 14 år den 1. juni 1971, men ikke fyldt 18 år på åbningsdagen den 2. august 1971. Man skal være

1. classes spejder. Er du i denne aldersklasse, kan du altså godt gå i gang med sparekassebogen!

Jamboreens valgsprog er »FOR UNDERSTANDING«, altså på dansk »FOR FORSTÅELSE« - underforstået, mellem nationer.

Maden vil fortrinsvis blive vest-europæisk, som vi er vant til, men der loves dog også, at vi skal få lejlighed til at smage typisk japansk mad - det bliver spændende.

Vi vil her fra Danmark forsøge at fylde en stor jetmaskine til 183 passagerer, som i susende fart vil flyve os den lange vej - ca. 16 timer - til Tokio. Herfra vil vi så foretage en del udflugter pr. bus eller de lynhurtige smarte japanske tog, og vi vil vandre rundt i Tokio, kæmpebyen med 11 millioner indbyggere. Der bliver nok at se på.

Men vi skal også rundt i det skønne land. Vi skal besøge Kyoto, Nikko, Hiroshima og Osaka, vi skal formentlig bo på de for os så fremmedartede japanske kroer, hvor man sover på gulvet på stråmætter, mange sammen i store rum, vi skal spise japansk mad - måske med pinde - vi skal møde japanske spejderkammerater flere steder, og vi skal glæde os over de smukke gamle templer og ejendommelige bygninger, vi hidtil kun har kendt fra billeder.

Det er endnu for tidligt at melde sig på holdet, men det er ikke for tidligt at ønske sig at være med. Vil du være en af de lykkelige, der en dag står ved foden af Fuji-jama og betragter den snedækkede top i morgensolen? Det bliver fantastisk!

Leif Paltorp

redaktøren har ordet

Atter går et år på hæld og dermed også 53. årgang af SPEJDERNES MAGASIN.

Det lykkedes ikke at skabe den læseraktivitet og interesse for bladets indhold, som jeg havde håbet, men måske vil netop 1970 bringe den forøgelse i bladets stofmængde, som både du og jeg kunne ønske os.

Det nye år vil – hvis redaktionen ellers kan gøre noget til det – blive året, hvor det er bladets egne læsere, der bestemmer indholdet. Hvad siger du til det? Er det ikke en god chance at få?

I dette nummer har vi fornøjelsen at kunne bringe en artikel skrevet af en af MAGASINETs gamle redaktører, Torben Wolff. »Naturen i december« har vi kaldt den. Vi håber, at Torben vil være os behjælpelig med lignende artikler i 1970. Og hvad kan vi ellers byde på i det kommende år?

Spætte vil nok dukke op i ny og næ, og du vil endvidere blive præsenteret for »patruljechancen«, ulvejubilæet i februar, EDB-patruljen, »Hallo PL« for blot at nævne et par indslag.

Når du eller en anden i din trop eller patrulje sender jeres spejderavis, vil jeg bede dig huske redaktionens nye adresse, således at vi sparer den gamle redaktør for at videreeksperdere alt for mange breve.

Ind imellem kommer der også en sending fotos til os. Jeg beder dig huske på, at det er nødvendigt for at kunne anvende farvebilleder, at vi også har negativerne. De bedst egnede farvebilleder er 6x6 cm. Jeg glæder mig til i fremtiden at

høre fra alle korpsets fotograferende medlemmer.

Tilbage har jeg så kun denne gang at ønske dig glædelig jul – og håbe på godt samarbejde i 1970.

Med spejderhilsen

Vind
/L

månedens bedste patruljetur

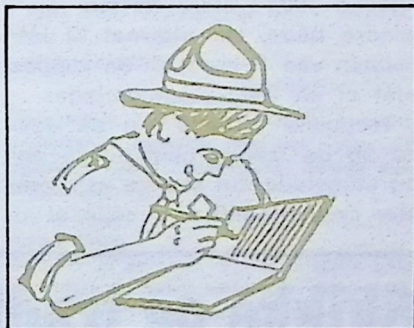
På nuværende tidspunkt – 6 uger før dec. nummeret kommer – er der kun kommet et enkelt indlæg. Jeg håber sandelig, at der kommer mange flere fremover, for DU er da med i en levende patrulje??

Jeg håber stadig, at I i denne rubrik vil lade andre høre om jeres bedste tur. Sidste gang gav jeg forslag til jer om at skrive om et besøg på en herregård o. lign. Denne gang vil jeg også fremkomme med et ønske – måske dog lidt uden for den oprindelige ramme – men jeg kunne også godt tænke mig at høre lidt om DIN BY. Skriv om byen, hvor I bor i tekst og billeder, evt. formet med jer selv som guide for nogle fremmede. (Måske

korpskontoret meddeler:

– at man stadig ligger inde med en mængde fundne sager fra korpseleiren i Ny-Hedeby, bl.a. en del punge (med og uden penge i), ure, standere, uniformseffekter, dolke og meget andet.

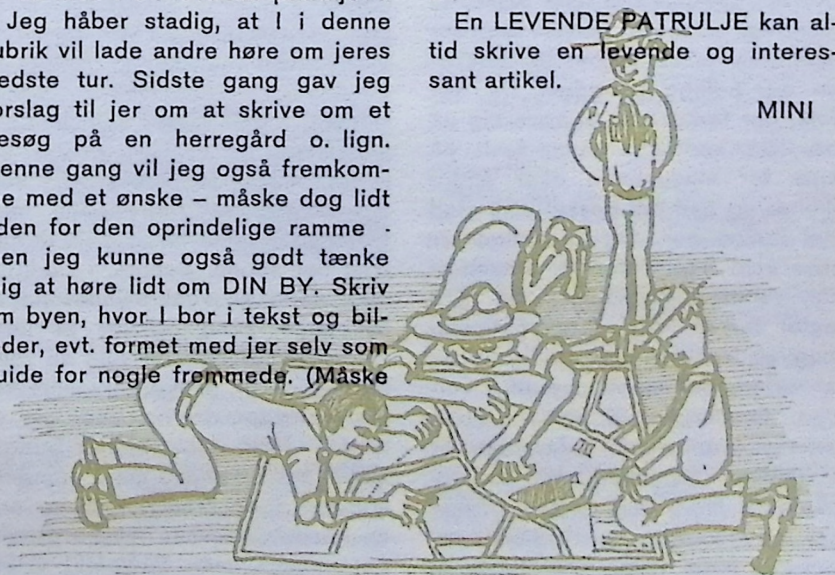
Hvis du har mistet noget, kan du altså henvende dig på korpskontoret, Frydendalsvej 32, 1809 København V.

der til næste sommer i brochuren om DIN BY står: Rundvisning kl. 10.00 v/ x-patruljen)??). Lad os høre om din patrulje lever med i, hvad der sker eller er sket i DIN BY.

En LEVENDE PATRULJE kan altid skrive en levende og interessant artikel.

MINI

somhed om sig på en mere larmende måde end ridderens hilsen, og den var ligeså effektiv: han af-fyrede sin bøsse som en hilsen til den havn, han besøgte.

I næste nummer: SØBESTEMMELSER

Norsk Søspejdertræf

3 søspejderledere fra Kastrup Sø og undertegnede havde i de første dage af august i år fornøjelsen af at være på et træf, som norske søspejdere fra hele det lange land havde arrangeret i Oslofjorden, nærmere betegnet ved Tønsberg, og tilbragte her nogle uforglemmelige dage i selskab med norske gufter og ledere, der i et antal af ligeved 100, i store fartøjer og i mindre både, var stævnet til Håholmen ved Grimestad, en klippeø ejet af en Oslo-søspejderleder.

Troppene fordelte sig på denne og de mange omliggende øer og udnyttede det skønne vejr, næsten døgnnet rundt, til at sejle, at ro,

at bade og til at lave spejderarbejde. Meget nyt var der for vi danske at tage ved lære af, her var man spejder for alle pengene, men også i høj grad maritimt. Der var stil over tingene, hvilket dog ikke gik ud over den kammeratskabsånd, der gerne skulle herske blandt spejdere. Vi kunne måske nok have ønsket os lidt mere samvirke på lederplan, men slog os til tåls med, at det der, ligesom hos os, jo da først og fremmest er drengenes sag, det gælder. Vi danske tog hjem med gode minder fra dette norske søtræf og håber på at gense mange af vore nye, norske venner på Langeland i 70.

Skipper

Skikke og traditioner blandt SØENS folk...

Afgudsdyrkelse gik til grunde med kristendommens komme, og billeder af Jomfru Maria eller af skytshelgene, som de gamle søfarere opsendte deres bønner til, dækkede det hellige poopdæk. De Søfolk, der forberedte at vove sig ud på ikke kortlagte have, faldt på knæ for madonnaen eller andre ikoner og bad om beskyttelse mod det farlige hav. Og da nationalismen kom frem i det 16. århundrede, vendte orlogsgaster sig mod agter for at hilse deres nationalflag, en tradition som stadig følges af søfarende mænd overalt i verden. Gudfrygtighed spiller stadig en vigtig rolle i de søfarendes liv - fiskere, handelsmænd, orlogsgaster. I mere end ét århundrede har amerikanske og britiske sømænd sunget f.eks. »For those in Peril on the Sea.« Den rørende

hymne, nærmere kendt i De forenede Staters flåde som »Eternal Father, Strong to Save,« blev skrevet i 1860 af præsten William Whiting fra Englands kirke.

Håndhonnøren, som enhver kender, begyndte som en gestus for at vise fredelige hensigter. En soldat løftede sin højre hånd med håndfladen udad for at vise, at han ikke bar våben. Senere, i riddertiden, rakte en venligtsindet ridder sin højre hånd op for at løfte sin hovedbeklædning som en rolig forsikring om, at han ikke ville kaste en ridder, der nærmede sig, af hesten. Men skibe, særlig orlogsskibe, skabte endnu mere opmærksomhed i en fredfyldt havn, end en bande armerede ryttere gjorde. En anonym, men tankefuld skibskaptajn, øgede denne opmær-

Søulve og optimistjoller

I sidste nummer skrev Ingolf fra Neptun Sø en artikel om dette spændende emne. Desværre nåede ovenstående billede ikke frem, inden redaktionsfristen sluttede, men nu er det her altså. Som du ser, er det muligt for instruktøren at følge de nye søulve på deres første sejlads.

Har jeres trop

taget nye og spændende ting op inden for søspejderarbejdet, beder jeg jer sende en beretning til »Magasinet«s søspejder-side.

Med søspejderhilsen

Gamle Søulk

aktuelle meninger

»10 på toppen«

»10 på toppen« er dog det værste, jeg længe har set i Magasinet, her bare:

1a. Patruljen overnatter i træerne mindst 1 meter over jorden.

Skulle det være svært at hænge en hængesøjle op mellem et par træer, vælte sig op i den og lægge sig til at sove.

6a. Patruljen udfører et ulønnet arbejde for en handicappet medborger.

For det første tror jeg ikke, at de handicappede ønsker, at nogen skal komme røddende og sige: »Sidders De nu godt,« »det trækker vel ikke på Dem« osv., for det andet er jeg ikke spejder for at gøre denne her gode gerning hver dag. De få gode opgaver drukner mellem de alt for mange dårlige, lad os hellere få få gode, spændende og sjove opgaver. Puma

Slips eller tørklæde?

Undertegnede, som har været væk fra spejderarbejdet et års tid, kom forleden på depotet for at købe ny uniform, og da erfarer jeg for første gang, at man havde tænkt på nye uniformer, og hvilket mareridt var det ikke.

Først og fremmest er skjortens tynde stof meget upraktisk til lejr - derefter at man ville have slips til. Mere dumt kan det da ikke være, for hvordan skal man kunne holde det fast under O-løb og lign. Også lederjakken er grim, upraktisk og dyr, ja, simpelthen en fantasipris af kr. 150,00.

Nej, lad os beholde vores gamle skjorter, tørklæder, anorakker eller battledres. Derimod er baretten en god afløsning for spejderhatten. De blå lærredsbuksor går man alligevel i til daglig, så gør bare dem til reglementeret, selvom det ikke er det store sus.

Hvorfor jeg har turdet udtale mig om fremtiden for den nye uniformsskjorte skyldes, at min bror er medlem af KFUM, og jeg har set resultatet hos dem, så lad os beholde den gamle uniform.

Fra øst til vest, til syd og nord
en hilsen til hver en spejderbror.

Fmh. Wontolla
Holte Ulveflok

Hej Wontolla

Jeg har tilladt mig at omredigere dit brev lidt. Det, at vi skal gå med slips, må være en total misforståelse hos dig. Det er nemlig aldrig blevet vedtaget jvfr. skemaet i sept.-okt. nr.

Om den nye uniform kan jeg kun gentage mig selv og igen slå fast, at den gamle skjortes kvalitet var at foretrække.

MINI

Lodsedler

Det er godt nok med alt det læssen over

Redigeret af

»MINI«-JØRGEN HERHOLDT

på spejderne angående lodsedler, spejderhjælp m.v. Når man kommer ind til folk, bliver der svaret: »Nå, nu spejdere igen. Vi vil ikke købe.« Så for mit vedkommende bliver der ikke noget med lodseddelsalg eller spejderhjælp.

Jan - 2. Viborg

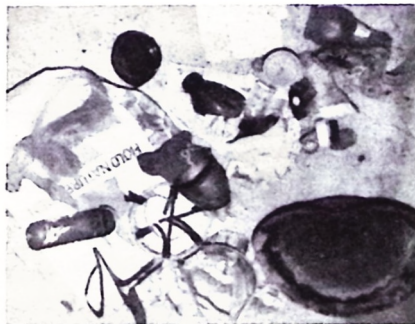
PS. Til dette indlæg har jeg vedlagt 5 navne fra troppen, som er enig med mig. Vi er nemlig kede af at få et svar som ovennævnte stukket ud, når vi kommer.

Hej Jan

Til spejderhjælpen vil du bemærke, at der er ingen, der tvinger dig til at betale oller yde en indsats, hvis det strider imod din egen overbevisning. Blot vil jeg sige, at din hjælp går til en god sag, så prøv at at overveje det endnu engang. Såfremt du betaler det »obligatoriske« beløb kr. 5,- hver gang ud af din egen lomme, tjener din hjælp intet formål. Det er netop det, at du kan gå ud og gøre en tjeneste andetsteds til dækning heraf, som er lige så betydningsfuld.

Om lodsedlerne vil du senere erfare, at det er en god økonomisk hjælp i vores daglige arbejde til dækning af køb af nye telte etc., og netop ved salg af lodsedler er du selv med til at få penge ind til spejderarbejdet, og det må da give en større tilfredshed i dit daglige arbejde. Vil man nyde - må man også yde lidt til gengæld.

MINI

Skovsvin

At spejdere også kan optræde som skovsvin, var vi nok klar over, men at spejder-skovsvinriet er så slemt, undrer os.

Den 8. september holdt 6. Vesterbro trop sin årlige forældretur; i år henlagt til Egedam ved Hillerød. Formiddagen brugte vi til et lidt utraditionelt løb. På en af løbets poster var det vor hensigt at vise forældrene, at skovsvin ikke blot er familier, som rykker ud i den grønne skov med madkurve i bagagerummet. Vi ville vise, at også spejdere opfatter skove og lejrpladser, som store, praktiske affaldsspande. Derfor fik deltagerne udleveret en plasticpose hver,

som man så på et kvarter skulle fylde med det affald, man stodte på på grunden. Vi gik ikke særligt voldsomt til værks og var kun 25-30 deltagere, men resultatet var forbløffende både for os og forældrene.

Vi finkæmmede et areal på ca. 50 m² for affald, som rent statistisk var fordelt således:

41 glasflasker, mange med skår - 13 plasticflasker - 11 mælkeposer - 11 metaldåser - 14 andre dåser - 10 klude - 54 plasticposer - 38 stk. solvpapir - 14 stk. skrot (fra knuste dynamolygter til dørhængsler) - 10 kapsler (de fleste ølkapsler) - 29 stk. affald fra slik - ca. 625 stk. papir af varierende størrelser og endvidere 83 andre genstande.

Som man kan se, bestod langt den største del af affaldet af brændbart materiale. Dette enorme svineri på trods af, at man i hæftet »Lejrpladser omkring København« skriver under rubrikken »affald«:

Affald I affaldskuler. Papir o. lign. brændes.

En del af affaldet kan muligvis stamme fra Hillerøds børn, som bruger lejrpladsen som legeplads, men det meste må stamme fra spejdere, og Egedam er ikke den værste lejrplads, vi kan fremvise.

Kort sagt: Spejdere er nogle forb... svin.

Med vrede hilsen fra

6. Vesterbro trop

Redaktionen takker for tilsendte temmelig omfangsrige papkasse med det »lille« sortiment af affald. Ovenstående billede viser indholdet.

Igen uniform

Baretten er all right. Vi har allerede brugt den ifløre år. Langt mere praktisk end hatten, da baretten kan rulles sammen og stikkes ind under skulderstroppen, når den ikke bruges.

Med hensyn til benklæderne er jeg negativ. Blå cowboybukser er forkasteligt. De er for kolde om vinteren og for varme om sommeren. Cowboybukser har en tendens til at blive hvide, når de slides.

Jeg har set et eksemplar af de nye bukser af fløj i Spejderdepotet, og derfor er vel også korpsets kommende reglementerede. Trompetform forneden. Gyseligt og meget upraktisk. Og dernæst spændetampen bag på. Hvor længe tror korpset, at den mode kan holde??

Og hvad med bæltet, for der er jo ingen stropper??

Hvorfor ikke fremstille lange brune bukser af det stof, som de gamle knickers var fremstillet af. Dyrt!, men omskiftningen bliver alligevel dyr og langvarig.

Tørklædet er i orden, og den nuværende uniformsskjorte bør vi beholde, da den er praktisk og uopsidelig.

PF Høj

Knud Lavard, Lyngby

Hej Høj

Jeg har bemærket din streg under PF, men derom har jeg tidligere kommenteret. Om bukseproblemet vil jeg sige, at fløj heller ikke er mit hofnummer.

Ved jor har I brugt baretten i flere år, så der bliver ingen ændring nu efter den officielle indførelse, men jeg er stadig imod.

MINI

I september-oktober nummeret af MAGASINET lovede vi, at vi i dette nummer ville finde frem til årets bedste spejderaviser.

Det har ikke været nogen let opgave at finde de bedste, idet vi i vor vurdering skulle tage hensyn til såvel det redaktionelle, illustrationerne og til tilrettelægningen af avisen – det, der med et fagligt ord hedder lay-out.

Alle deltagere i konkurrencen, 92 aviser, er blevet genstand for en omhyggelig granskelse, der sluttelig har ført til nedenstående resultat. En meget stor del af de aviser, vi har modtaget, kan næppe kaldes rigtige spejderaviser, idet de kun tjener som program for de pågældende afdelinger. Adskillige har heldigvis forstået værdien af illustrationerne, og hvor er det dog ulige friskere at læse en avis med sjove tegninger.

Lay-out er måden, hvorpå man serverer avisens indhold, således at alle får lyst til at læse den.

I spritduplikator-gruppen

der er den mindste gruppe (kun 11 aviser), var konkurrencen dog ikke så hård som i de to øvrige.

PRIK'en, udgivet af 3. Vesterbro, placerer sig som en klar nr. 1. Udgiveren har forstået at udnytte de muligheder, der ligger i sprit-dupl. Avisen er på 20 sider med alsidigt indhold. Format: A5. På 2. og 3. pladsen følger henholdsvis STANDEREN, 2. Københavns Sø, og KRABASKEN, udgivet af Krage Sø, V. Aaby, Fyn. Format: Folio, falset og A5.

Stencil-duplikator-gruppen

gav os mere hovedbrud, idet vi ved redaktionens slutning havde modtaget 62 aviser til denne gruppe.

BUDSTIKKEN, udgivet af 1. Lillerød, kåredes som nr. 1. Ole Høegh-Post er redaktør af avisen, der især udmærker sig med sine fine tegninger. Format: A4.

Det elektro-stencilere blad, SPEJDEREN, udgivet af 4. Hellig Anders, med Jørgen Petersen som redaktør, blev nr. 2. Bladet er på 24 sider i format A5. Hvis trykningen bliver forbedret, kan det blive en farlig konkurrent til 1. pladsen.

TOTEM, der udgives af 7. Aarhus, placerede sig på 3. pladsen. Formatet A4, 8 sider.

I offset-bogtryk-gruppen

er der næsten ubegrænsede muligheder for at lave en god avis.

Vore norske spejdervenner har forstået at udnytte disse muligheder. Fra Drammen har vi modtaget 2 aviser, som er helt i top.

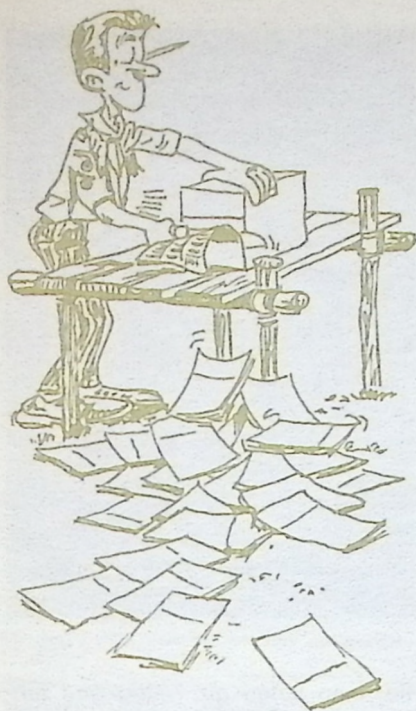
BATSMANNSPOSTEN, udgivet af 5. Drammen Sjø, med Johan Selæg som redaktør og lay-outmand, udpeges som den bedste avis. Format: A5, 32 sider. Oplag: ca. 400 ekspl. Sempelthen en avis i top-klasse.

ECCO, udgivet af 6. Drammen M.S., med Vidar Aadalen som redaktør, bliver en lige så flot nr. 2. En meget alsidig avis. Format A4, 24 sider.

PRÆRIEHYLET, som i anledning af blad-udgiveren, 1. Brønderslevs 50 års jubilæum udkommer i 300 ekspl., kåres som nr. 3 i gruppen. Både lay-out og tryk kan helt sikkert forbedres.

Alle ovennævnte aviser vil få tilsendt et bevis for deres deltagelse.

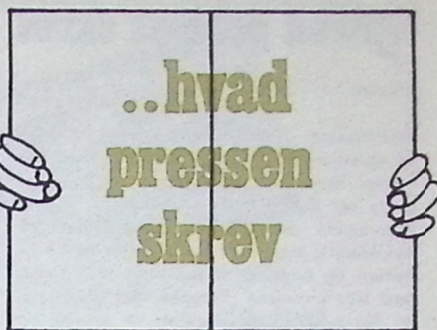
En anden mulighed er **stencil-duplikering**, som kræver lidt større erfaring, både bag **skrivemaskinen** og ved **duplikatoren**; men også her gælder det, at »øvelse gør mester«.

Fordelene ved at lave et stencilduplikeret blad er ubetinget, at du får mange gode aftryk. Til gengæld er en stencil noget vanskeligere at tegne på, men derfor må du ikke springe **illustrationerne** over. Du skal anvende en speciel **tegnepen** og et specielt **underlag**, som fås hos de fleste papirhandlere eller i en kontorforsyningsforretning, hvor man sikkert også er behjælpelig med at finde de øvrige ting.

Før du sætter dig til skrivemaskinen, bør du nok rense dens typer. Skal aftrykkene blive helt fine, kræver det endvidere, at trykket på skrivemaskinens tastatur er jævnt. I modsætning til spritduplikering har du ved **fejlskrivning** den fordel, at du kan rette med en speciel **korrekturlak**. Denne smører du på »fejlen«, og efter at lakken er tør, kan skaden gøres god igen ved at skrive hen over det reparerede sted, som om intet var sket.

Ved stencilduplikering får du et blad, som, hvis det ellers er lavet med omhu, kan være af uvurderlig betydning for blad-udgiveren. Kun få gør sig vist i virkeligheden klart, hvad et sådant blad kan betyde for spejderarbejdet, for du sørger vel for, at også biblioteket, skolerne, ungdomsskolerne, fritidsklubberne og det lokale dagblad får et eksemplar. Naturligvis kræver det til lige, at **indholdet** er helt i top, men mere om dette og **lay-out** (udformningen) i et af de følgende numre.

God fornøjelse – og held og lykke med arbejdet. red.

16 patruljer deltog i weekenden 6.-7. september i Dybbøl-kolonnes »guldgraverfærd« i Lusing skov på Nord-als.

(Sønderjyden)

Haderslevs gule spejdere forbereder deres 50-års jubilæum og har i den anledning planlagt at udgive et jubilæumsskrift.

(Dannevirke)

I forbindelse med Spejderhjælpen indvaderede 40 spejdere fredag den 19. september gågaden i Åbenrå med skurebørster, vand og sæbe og tilbød de handlende i gaden at gøre stykket foran forretningerne rent.

(Sønderjyden)

Fem tons aviser blev det til ved Vildmose-trop og -flokks indsamling i Aabybro. Pengene vil blive anvendt til troppens arbejde.

(Vendsyssel Tidende)

600 spejdere fra samtlige ungdomskorps i Randers har deltaget i en spændende patruljekonkurrence af form som en hike. Resultaterne blev udregnet ved hjælp af EDB-anlæg på regnecentralen i Aarhus.

(Randers Dagblad)

Skibby trop og flok har fået tilbudt en halv tynde land på Skibby mark til opførelse af en spejderhytte.

(Frederiksborg Amts Avis)

Spejderne i Nakskov har gennemført »en måned i stenalderen«, med film fra stenalder-tiden, fremstilling af stenaldering og sluttelig en weekendlejr i Krårup, hvor man lavede mad på god stenalderis.

(Ny Dag, Nakskov)

»Gule hånd« er kommet til Bogense. Det forlyder fra sædvanligvis velunderrettede kilder, at den skrækelige »Gule hånd« atter vil dukke op i Bogense, fortæller 1. Bogense trop.

(Fyns Tidende)

Spejderne i Helsingør har afholdt spejdermarked ved Gl. Hellebækvej og overskuddet blev det hidtil største siden spejdermarkedernes start i 1961. Begge markedsdage var der fint besøg på pladsen, og god omsætning i boderne, ikke mindst på tovbånen, som på flere måder var imponerende.

(Helsingør Dagblad)

Kong Volmer Sætropp har nu fået fredningsmyndighedernes tilladelse til opførelse af et tropshus på arealet øst for lystbådehavnen. Sæspejderne regner med at bygge huset i etaper med frivillig arbejdskraft og i den takt, de økonomiske midler rækker.

(Sydsjællands Tidende)

Allerede nu (26. august) er de gule spejdere i Silkeborg ved at forberede deres 60 års jubilæum i januar 1970.

(Silkeborg Avis)

(fortsættes næste side)

Siden sidste nr. er følgende nye aviser kommet til:

Sporhunden, Rævene, 4. Hellig Anders.

Chingachgook, Delaware, Peter Lassen.

Stafetten, Aalborghus.

Bjergets ekko, Christen Skeel.

Flammen, Incaerne.

Endvidere har vi denne gang hørt fra følgende divisioner:

Grænse, Bernstorff, Aarhus Bjerg, Heimdal, Sønderbro, Odense, Aarhus Skov, N-V Fyn, Søllerød, Hærulf, Vendelbo, Danehof og Østerbro.

2.- stencil-duplikering

I sidste nummer af Spejdernes Magasin havde vi fornøjelsen af at orientere om spritduplikering af spejderaviser. Det har sikkert resulteret i, at mange ikke-bladudgivende patruljer eller troppe har fået mod på at lave deres egen avis, som de tillige agter at sende til MAGASINETs redaktion.

Spritduplikering af spejderavis er klart den billigste og nemmeste form for de bladudgivere, som kun har behov for et lille, begrænset oplag, som f.eks. patruljen.

...hvad pressen skrev

(fortsat fra side 155)

Pelsjægerne, Hasselager trop har afviklet en agitationslejr, hvor 35 ikke uniformerede drenge deltog i opbygningen af en lejrplads og deltog i et ø-løb. Flere voksne overværede udstillingen og arbejdet på lejrpladsen, hvor især et 15 meter højt signaltårn og bagning af sno-brød blev besat med stor interesse. Troppen, der blev startet for 2 år siden, omfatter 45 drenge og venter nu yderligere tilgang.

(Aarhus Stiftstidende)

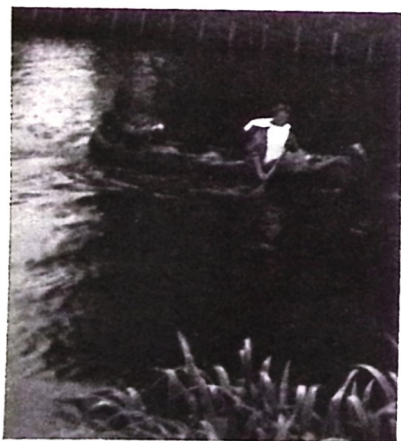
1. Korsør trop har gennemført en vellykket ulve/spejdetur til »grunden« ved Korsør skov. Turen var tilrettelagt for at give de ældste ulve fra kolonnens 3 ulveflokket et indblik i spejdernes arbejde og lejrlev for de bliver rykket op.

(Sjællands Tidende)

1. Søborg trop og flok har afholdt 50 års jubilæumsfest i Blågård Seminariums fest-sal. I forbindelse med jubilæet har 1. Søborg udgivet et interessant jubilæumsskrift, der fortæller om afdelingens arbejde igennem et halvt århundrede.

vores bedste sommerlejr...

(fortsat fra side 146)

Det næste stykke på ruten voldte ingen vanskeligheder, og kl. 17⁰⁰ fandt vi en lejrplads, og om aftenen holdt vi et dejligt lejrbrøl. Atter om torsdagen silede regnen ned, så vi opholdt os mest i vores bivak'er. Om aftenen gjorde vi opdagelse i området, og kom bl.a. ind i landsbyen Fole.

Fredag sejlede vi kl. 7⁰⁰ videre ad Gram å, for kort tid efter at sejle ud i Ribe å. Medens vi gjorde ophold for at spise, kunne vi allerede i det fjerne skimte Ribe Domkirkes

tårn, så humøret steg nu et par ekstra grader. På det efterfølgende stykke af turen var åen på sine steder så bred, at alle 10 både kunne ligge ved siden af hinanden og drive med strømmen. Kl. 15⁰⁰ nåede vi vores sidste lejrplads, Ribe-spejdernes hytte, som forøvrigt ligger lige ned til åen.

Om aftenen var vi så på sight-seeing i Ribe by.

Lørdag stod vi op kl. 7⁰⁰, og straks efter morgenmaden tog vi igen til Ribe for at se på seværdigheder. Ud på eftermiddagen tog vi hjem til hytten, pakkede bådene og sejlede i en virkelig udmærket formation hen til de ventende forældre. Her blev bådene lagt på en lastbil og kørt tilbage til vort trops-hus i Haderslev. Vi selv gjorde det magelige at stige ind i private biler og tage det sidste stykke hjem på behagelig vis.

PL Lennart Madsen,
Irokeserstammen.

Spejderliv på fjellet...

(fortsat fra side 149)

hardt. Skjær ut snøblokker 20x40 x60 cm og legg blokkene i spiral. Bygg iglooen op i kuleform, jevn helling hele vegen oppover. Tett mellom blokkene. Åpningen skal ligge litt lavere enn gulvet i iglooen. Jevn ut alle ujevnheter inne i iglooen, og med reinskinnet som undelag får du det fint.

I en stor, dyp snøfonna eller en skavl som er fast er det fristende å lage en snøhule. Det tar noen

tid, men hulen gir veldig god lunhet. Med en aluminiumsspade graver du deg rett inn i snøfonna. Grav så det blir god plass til å ligge godt utstrakt, plass til sekken og så høyt under taket at dere kan røre dere skikkelig i hulen. Bygg en skjerm av snøblokker foran. God ventailasjon får du ved å stikke skistaven gjennom snøveggen et par steder. Din egen kropsvarme vil varme opp snøhulen. Med en vanlig sovepose kan du trygt legge deg til å sove.

Du må alltid beregne god tid mens det enda er godt med dagslys når du skal slå leir. Gi deg også skikkelig tid til matlaging. God og næringsrik mat trenger du. Skiløping tar adskillig på krefterne. Brug konsentrert føde og mest mulig ferdiglaget middagsmat som du bare trenger å varme opp. Suppeblokker er også fint.

Når du blir en rutinert skiløper kan du begynne med toboggan eller pulk som du enten drav selv og du får deg en trekkhund – men det skal stor trening til å gå med dette.

Når du skal avgårde på en ekte skitur på fjellet settes de største krav til deg om planlegging, innsats og kameratskap – men den gleden du føler når strevet er over og målet er nådd, kjenner bare den som har oplevet storheten, skjønheten og stillheten på fjellvidda, og den gleden er ubetalelig.

Velkommen til Vinter-Norge!

SPEJDERTIDENDE

SPEJDERNYT

KORPSET RUNDT

Redigeret af »MINI«
JØRGEN HERHOLDT

Månedens PRØV SELV

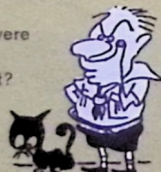
Bankospil

Fremstil kort (2-5 kort pr. mand i troppen) + en stor plade – men i stedet for tal tegner vi morsetegn eller signaturer i felterne. Så nu gælder det bare om, hvor stive I er til at huske felternes betydning, når opråberen råber et bogstav eller en signatur.

En god indlæringsmetode til vinterens møder.

ABC FOR SPEJDERE

Se på billedet.
Se på spejderen.
Han tænker.
Han prøver at huske,
hvad det er han har glemt.
Han har nemlig glemt noget,
noget vigtigt.
Han har glemt at aflevere
bonus-kuponer.
Har du også glemt det?

MÅNEDENS BEVINGEDE ORD:

Det er godt at bøje sig i støvet, når man har begået en fejl, men det er ikke godt at blive der.

Chateaubriand

Jens var kommet ud at køre med en overfyldt bus. Pludselig prikker han manden, der står foran ham, på skulderen og siger:

- »Hvor gammel er De egentlig?«
- »Det kan jeg virkelig ikke se vedkommer dig«, svarede manden.
- »Nå, ja,« svarede Jens, »jeg ville såmænd bare vide, om De ikke var gammel nok til at stå på egne ben, for i øjeblikket står De nemlig på mine.«

Når vi mennesker er født med to øjne og to ører, men kun en tunge – mon det så ikke er fordi, vi burde se og høre dobbelt så meget, som vi taler?

Hvem er blind?
Manden der ikke kan se noget uden for egne omgivelser.
Hvem er stum?
Manden der kun kan tale om sig selv.
Hvem er fattig?
Manden der er opfyldt af store begær.
Hvem er rig?
Manden der besider stiltfærdig glæde.

Indisk ordsprog

Hej Gutter –

og velkommen tilbage i arbejdet. Idag står vi med 3 PL og 3 PA, og vi skal så se at få dem rystet godt sammen. Det kan vi gøre på mange måder, igennem Coyotemøderne og Coyoteturene, men også når I går op ad hinanden i troppens daglige liv, hvor I hver har jeres patrulje. Prøv at hjælpe hinanden, I står for noget særligt, I er medlem af COYOTESTAMMEN – det siger det hele. Så hjælpes man ad, man skændes ikke, man har det rart med hinanden, sådan skal det være.

Som det fremgår af programmet er der 2 Coyotemøder pr. måned. Nogle gange skal både PL og PA afsted, men andre gange er det kun PL. Alt det fremgår af programmet.

I øvrigt er det Coyotestammen, der styrer troppen – det er dens ideer, der bliver gennemført. Hvis stammen mener, vi skal på hest ned igennem Jylland – ja, så skal vi, og så gennemfører vi det i rigtig Nørrebro stil.

Mange ceremonier vil dukke op, og I vil lære en masse. Igennem stammen skal vi få troppen til at stå som en enhed, sej og stærk, en trop som alle kender og hvis lejrstandard er høj. INTET ER UMULIGT – VI GØR DET BARE – stammens valg-sprog vil klinge mange gange fremover på mange ture og stammemøder.

(Fra GJALDET)

1

2

3

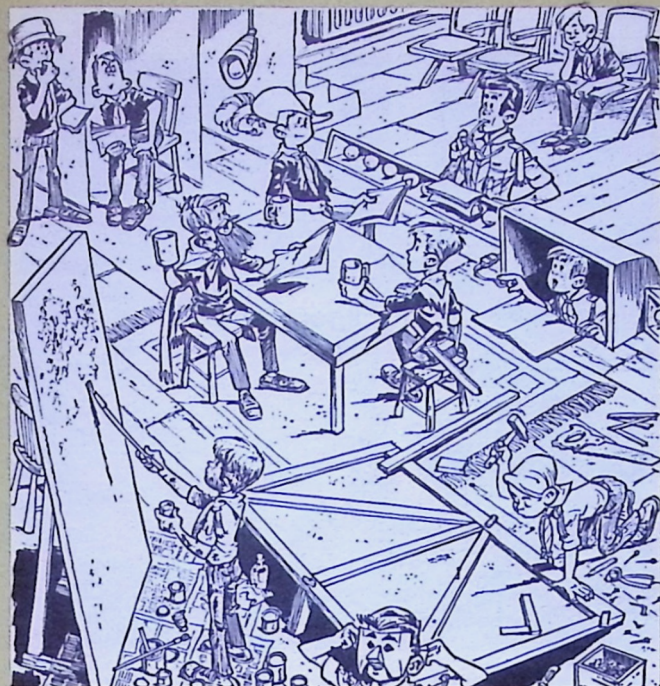
4

5

»Man vil jo gerne se en glad patrulje«, sagde patruljelederen

Tropsfest eller spejderudstilling?

SKRIV TIL »SPEJDERTIDENDE«

BRUG PÆREN

I en trop har man haft svære problemer med belysningen, for når der »røg« en pære hændte det lejlighedsvis, at patruljerne »lånte« hos hinanden, men desværre som oftest glemte at aflevere igen.

Nu har man fundet en genial løsning, idet det med omgående virkning er vedtaget, at hver patrulje skal bruge sit lampemærke: PHILIPS – POPE – OSRAM – SM og TUNGSRAM.

Nu ved man, om de, der bruger pæren, også har lov til det!

Fra F.O.F. troppens dagbog:

Så kom Fix og Færdig-troppen endelig afsted på årets første week-end. Det var d. 28.-29. februar. Vi havde teltene fremme på sidste troppemøde, fik talt pløkkene, gjort bardunerne, lynlåsene og stængerne i stand, men så var der hullerne. Heldigvis er Peter en guttermand, så han ordnede det. Vi lånte hans fars sommerhus. Jørgen, vores TL havde heller ikke fundet en ny grund til os. Det var ikke så godt, men det gjorde ikke noget nu.

Pragtfuld igen at ligge med det elektriske tæppe og så vide, at man skal have en hel dag sammen de åndssvage troppemedlemmer, og tænk så en hel dag sammen med TL. Bare strømmen ikke kortslutter, så vil jeg ikke på tur mere.

Sidste år var vi på tur mindst tre gange. Lige til teltet i august blev smidt ind i patruljeskabet, det er det røde med de blå prikker og barskab i den ene halvdel.

Gad vide om vi i morgen bliver vækket af bilerne ude på motorvejen. Nej, det blev Jørgen der vækkede os med tre hjemmelavede bomber. Vi skulle have været på natløb. Stakkels Jørgen! i tirsdays kom han hjem fra Glostrup.

Søndag formiddag. Vi vågnede automatisk til O.B.S. og bagefter drak vi kaffe og spiste rundstykker bagt hos bageren i Nørre Ubberup. Ole er mægtig til at lave kaffe, den har hjulpet os mange gange efter en stormfuld nat.

Svend havde fået til opgave at vise os, alt det han ved om livet i naturen, han mente derfor det var naturligt at berette om bierne og blomsterne, og på troppemødet havde vi besluttet at lave en god woodcraft-samling. Vi tog en bi og et gipsaftryk af dens fodspor og vi fandt mange blomster til samlingen.

Også snigning nåede vi, her kom vi tæt ind på nogle bænkebidere. Middagen blev vellykket. Mine varmeste anbefalinger sender jeg til hr. bondemand Hansen i Nørre Ubberup.

Hjemturen gik fint.

Vi mødes alle på »Club 6« på lørdag, hvor vi skriver en anden fantastisk beretning om vores tur til vores TL sådan som han ønsker den. Vi har tænkt at skrive en pjec af. Den er ganske urealistisk i sine skildringer af Spejderlivet. Men jo større løgner er – des bedre er det.

Indsendt af:

Niels Andersen
1. Skovlunde

RODHÆTTE OG LILLE ANKER

Det var lige før jul, nåh ja, der var endnu god tid, for forretningerne var ikke begyndt at »jule«, og endnu var julesneen ikke faldet – men alligevel.

Lille Anker havde været rundt for at se, om han kunne finde nogen, han kunne lege med. Han havde været langt omkring, ja, han havde været helt nede ved havnen og flere andre steder, men de drenge, han havde fået besked på at lege med, kunne

ikke li' ham, og så boede de jo også helt ovre på den anden side af havnen.

Han gik så alene og kikkede på alle skibene ude på Øresund. – Uh, hvor ville han gerne ud at sejle, men selv om han hed Anker så gik det nok ikke, ja, han kendte nu en hel del til sømandslivet, for hjemme brugte man fra gammel tid udtryk fra skibene. Næh! han måtte nok hellere se at finde sig en legekammerat på landjorden.

Medens han sådan gik og kedede sig, traf han Rødhætte. Hun spurgte ham, hvorfor han gik og så så kedet ud af det, for nu varede det jo ikke så længe, før det var jul, og så skulle alle være glade og i julehumor; han svarede hende, at han gik og kedede sig og manglede en legekammerat. »Det skal du ikke være ked af, Anker,« sagde Rødhætte, »du kan lege med mig, hvis du vil opføre dig pænt og gøre, som jeg siger.« Det ville Anker selvfølgelig meget gerne, og så blev de enige om at gå hjem til ham for at finde ud af, hvad de skulle lege.

Det viste sig, at de ret hurtigt blev enige om, hvad de skulle lege, men da Rødhætte sagde, at han skulle have en fin rød hue på, magen til den hun selv havde, blev han bange for hende og ville helst have været af med hende, men han var jo allerede begyndt at glæde sig til jul, nu hvor han endelig havde fundet sig en legekammerat, så han fandt sig i den røde hue, men han ville dog blive ved med at hedde Anker.

Endnu havde de jo ikke spurgt deres forældre, om de måtte lege sammen, og da slet ikke om Anker måtte få den røde hue; men de regnede så fuldt og fast med, at de måtte lege sammen, så de begyndte allerede så småt.

De var så glade begge to, for de havde jo hver især savnet en legekammerat. De planlagde, de legede og havde det så sjovt, og nogle gange var de sammen ude for at se på Øresund og alle skibene, og inden de vidste af det, var det blevet juleaften.

»Den lille æventyrdigter«
(Øbroerne)

1. Kerteminde skriver:

Sidste nyt fra korpssledelsen:

Man har allerede nu besluttet sig til at rammen om den næste korpsslejr skal være Københavns brand. Der vil i den anledning blive udskrevet en troppskonkurrence, der vil gå ud på at den trop, der for flest penge og mest arbejde kan opbygge en tro kopi af København for ca. 100 år siden, har vundet.

PS. Det er endnu ikke klarlagt hvorvidt korpset stiller tændstikker til rådighed ved arrangementets afvikling.

Allersidste nyt fra korpssledelsen:

Man har besluttet at anvende NY-Hedeby til den næste korpsslejr. Det forlyder, at man allerede er gået i gang med at bygge en kopi af Christiansborg.

Spejderne må selv medbringe tændstikker, men der udleveres 1 køkkenrulle pr. patrulje til optænding.

Allersidste nyt fra korpssledelsen:

Man har besluttet ikke at tage nogen endelig beslutning før man bliver beslutningsdygtig. – Men derfor er der da ingen grund til optimisme.

Samler

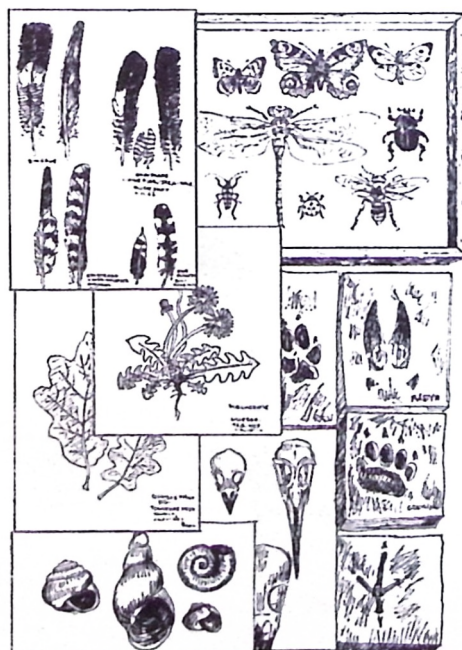

Til SAMLER skal du:

I mindst 3 måneder selv samle materiale til to samlinger og fremvise disse. Samlingerne skal være pænt lavet. Det kan være frimærker, mønter, postkort, frugtpapir, mærkelige ting, eller hvad du nu kan finde på!

– HAR DU PRØVET:

- at samle tøjstumper hos din mor?
- eller forskellige slags sejlgarn?
- eller knapper?

Her ser du nogle fine samlinger!

Bruger du telefonen rigtigt?

Husker du altid at sige dit navn, når du tager telefonen, eller når du ringer til andre? Husker du også at sige farvel? Ved du, hvordan du kan tilkalde hjælp ved hjælp af telefonen? Hvis ikke, må du få din FL til at hjælpe dig!

Den forsvundne ulveunge ...

– har gemt sig et eller andet sted i »MAGASINET«. Kan du finde ud af, på hvilken side han har skjult sig?

Ved du, hvorfor elefanten har grønne sokker?

Det er, fordi den skal kunne gemme sig i græsset!

Mon I også mishandler jeres FL sådan..?

**Glæd dig til
februar-nr. af
Magasinet!
Det er til dig.**

**Hvor mange
ulve er der i
jeres division?**

**Hvem bliver
50 år i 1970?**

**Hvem har
fødselsdag
den 22/2?**

**Hvor mange
ulve er der i
DDS?**

Bræklatring i Norge...

Klatrer med isøkse ...

I sommeren 1968 arrangerede Norsk Spejdergutt-forbund et kursus i bræklatring for nordiske rovere og skovmænd over 18 år. Kurset foregik på Smörstab-bræen i Jotunheim under ledelse af kyndige norske spejdere. Under kurset boede vi i det hyggelige Sognefjeld Turisthjem, hvor vi hver aften blev orienteret om næste dags program samt geologi, glaciologi og udstyr.

Fra starten blev vi inddelt i tovlag på 4-5 mand inclusive en instruktør. Det nødvendige specialudstyr som tov, isøkser og klatrejern lånte vi af kurset. De følgende dage lærte vi både at færdes på snedækket bræ, hvor man ustandselig med isøksen skal føle sig

frem, for i tide at opdage skjulte revner, og på blåis-områder, hvor vi lærte både trindhugning og rapplering (abseilen).

Man kan ikke se helt bort fra risikoen ved at færdes på bræen. Derfor var redningsteknik et væsentligt punkt på programmet. Vi lærte både, hvordan vi selv skulle reagere, hvis vi pludselig faldt i en revne, og hvordan vi skulle redde andre op af en spalte.

Også i år arrangerede N.S.F. et kursus på Smörstab-bræen, og jeg håber, at de vil fortsætte mange år endnu, så flest mulige »barske« skovmænd og rovere kan få denne usædvanlige oplevelse i den friske og storslåede norske natur.

TEKST OG
FOTOS:
OVE SANDER,
5. ODENSE

Nedfiring af klatrer ...

På vej op ...

Vandrerser ud over so

Snelandskab